μέσα στὸν ἄνθρωπο, στὴν θέλησή του, στὶς ἐπιθυμίες του, στὶς σκέψεις του, στὰ συναισθήματά του.

Μὲ τὰ δύο αὐτὰ βιώνεται ἡ κοινωνία τῶν παθημάτων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3. Ἐλπίδα ἀναστάσεως.

Ἡ Ἐκκλησία φυτεύει καὶ συντηρεῖ μέσα στὴν ψυχὴ καὶ τὴν ζωὴ τῶν πιστῶν τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως.

Πρόκειται γιὰ τὴν δεύτερη ἀνάσταση, ὅπως βεβαιώνει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, στὴν ὁποία θὰ συμμετάσχουν ὅσοι πῆραν μέρος στὴν πρώτη ἀνάσταση στοὺς ὁποίους δὲν θὰ ἔχει καμμιὰ ἐξουσία ὁ δεύτερος θάνατος[8].

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί
«Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται μή τις διαπιστείτω».

Μὲ θερμὲς ἀναστάσιμες πατρικὲς εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

8. Ἀποκαλύψεως κ΄ 6.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ: 210 92 17 513, www.eptalofos.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΠΑΣΧΑΛΙΟ ΜΗΝΥΜΑ 2014

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Πρὸς τὸν εὐαγῆ Κλῆρο καὶ τὸν πιστὸ Λαὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Θεορτάζοντες εὐφροσύνως καὶ πνευματικῶς ἐναγαλλιώμενοι τὴν ἀνάσταση τοῦ ἐνδόξου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μνημονεύουμε τῶν λόγων τοῦ οὐρανοβάμονος ἀποστόλου Παύλου ποὺ κήρυξε τὴν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ σὲ Ἰουδαίους καὶ εἰδωλολάτρες, ποὺ ἔγραψε:

«Αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμῶ εἶναι νὰ γνωρίσω τὸν Χριστὸ καὶ τὴν δύναμη τῆς ἀναστάσεώς Του καὶ νὰ μετάσχω στὰ παθήματά Του ἀκολουθώντας Τον στὸν θάνατο

μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ λάβω μέρος στὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν»[1].

Οἱ ἀποστολικοὶ αὐτοὶ λόγοι συνθέτουν μιὰ τριλογία τῆς πασχάλιας ἐμπειρίας.

1. Γνώση τῆς δυνάμεως τῆς ἀναστάσεως.

Αὐτὴ ἡ γνώση ἀποκτᾶται μὲ τὴν πίστη στὸν ἀναστάντα Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Ἐνῶ ὁ λαὸς ἦταν θεατὴς τοῦ πάθους καὶ τοῦ θανάτου στὸν σταυρὸ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀνάστασή Του τὴν γνώρισαν μόνο ὅσοι *«εἶδον καὶ ἐπίστευσαν»*[2], ἐπειδὴ ὁ κόσμος δὲν ἀποδέχθηκε μὲ πίστη τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ[3].

Προϋπόθεση γιὰ νὰ γνωρίσει κάθε ἄνθρωπος τὸν ἀναστάντα Κύριο καὶ νὰ ἀποκτήσει τὴν πείρα τῆς ἀναστάσεως εἶναι νὰ πιστέψει στὴν θεότητά Του καὶ στὴν ἀνάστασή Του.

Ἡ σωτηρία χαρίζεται ἀπὸ τὸν Θεό, σ᾽ ὅσους πιστεύουν καὶ ὁμολογοῦν, διακηρύττουν τὴν πίστη τους, ὅπως διδάσκει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: *«Κοντά σου εἶναι ὁ λόγος, στὸ στόμα σου καὶ στὴν καρδιά σου. Κι ἐννοεῖ τὸν λόγο τῆς πίστεως ποὺ κηρύττουμε. Ἂν ὁμολογήσεις μὲ τὸ στόμα σου πὼς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Κύριος καὶ πιστέψεις μὲ τὴν καρδιά σου πὼς ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, θὰ βρεῖς τὴν σωτηρία»*[4].

1. Πρὸς Φιλιππησίους γ΄ 10-11.
2. Ἰωάννου κ΄ 8.
3. Ἰωάννου α΄ 11.

2. Κοινωνία τῶν παθημάτων.

Ἡ συμμετοχὴ στὰ παθήματα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτυγχάνεται ἀκολουθώντας Τον στὸν θάνατο κατὰ τοὺς ἑξῆς τρόπους:

α΄. Μὲ τὴ συμμετοχὴ στὰ ἅγια Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος:

«Μὴ λησμονεῖτε πὼς τὸ βάπτισμα στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ σημαίνει συμμετοχὴ στὸν θάνατό Του. Πραγματικὰ τὸ βάπτισμά μας σημαίνει τὴν συμμετοχὴ στὸν θάνατο καὶ στὴν ταφὴ τοῦ Χριστοῦ. Κι ὅπως ὁ Θεὸς Πατέρας μὲ τὴν δύναμη ἀνέστησε τὸν Χριστὸ ἀπὸ τοὺς νεκρούς, τὸ ἴδιο κι ἐμεῖς μποροῦμε νὰ ζήσουμε μιὰ νέα ζωή»[5].

β΄. Ζώντας τὴν ζωὴ τῆς ἀναστάσεως ὡς *«υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως»*[6] καθὼς διδάσκει ὁ ἀπόστολος Παῦλος *«οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ ἔχουν σταυρώσει τὸν ἁμαρτωλὸ ἑαυτό τους μαζὶ μὲ τὰ πάθη καὶ τὶς ἐπιθυμίες του»*[7].

Συμμετοχὴ στὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ σημαίνει, ἀγώνας γιὰ νὰ νεκρωθεῖ ἡ δύναμη τῆς ἁμαρτίας ποὺ ἐνεργεῖ

4. Πρὸς Ρωμαίους ι΄ 8-9.
5. Πρὸς Ρωμαίους στ΄ 3-4
6. Λουκᾶ κ΄ 36.
7. Πρὸς Γαλάτας ε΄ 24.